

La crisi del PSOE entra al Consell

La renúncia presentada per la vicepresidenta del Consell Insular de Menorca, Carme Garcia, antiga mà dreta de Barceló, i les pressions del PSM per fer fora de l'àrea d'Ordenació del Territori la consellera socialista Fina Casals han posat contra les cordes el PSOE i la mateixa presidenta insular, Joana Barceló.

Carme Garcia Querol va desafiar al juliol la direcció socialista encapçalant una candidatura alternativa a la de l'actual secretari general, Marc Pons.

Van mal dades per a Joana Barceló i per al PSIB-PSOE de Menorca. La renúncia presentada ara fa una setmana per la vicepresidenta del Consell i antiga mà dreta de Barceló, Carme Garcia Querol –la dona que va desafiar al juliol la direcció socialista encapçalant una candidatura alternativa a la de l'actual secretari general, Marc Pons–, ha precipitat la remodelació que des de fa ja algunes setmanes la presidenta tenia al cap. Gairebé sense adonar-se'n, Barceló s'ha trobat amb un foc intens, tant a casa com al Consell, que fins el moment ha estat incapaç d'apaivagar i que ara amenaça de cremar-la.

Després d'un període de silenci significatiu, que va durar alguns dies,

Barceló compareixia oficialment davant la premsa el proppassat 1 de setembre per anunciar que acceptava la renúncia de Garcia Querol –qui va ser prop d'arrabassar la meitat dels vots al sector oficial durant el darrer congrés dels socialistes– “per manca de confiança política” i per tal de “garantir la màxima cohesió al si del govern de la institució”.

La presidenta avançava així la seva intenció de remodelar l'equip de govern, en un canvi que de bon començament havia d'afectar les àrees de Serveis Generals –que la marxa de Carme Garcia deixava sense ningú al capdavant–, Ordenació del Territori i Cooperació Local. Al mateix temps, anuncia-

va Barceló que inclouria un o dos consellers executius al Govern insular, com passa, per exemple, a Eivissa, que compta amb alguns consellers no electes. Segons ha transcendit, un d'ells podria ser Vicent Tur, tot i que abans hauria de resoldre la seva relació laboral amb l'ajuntament madrileny de Parla. En un intent inútil de negar allò innegable, Barceló es limitava a repetir tòpics habituals, a insistir que no hi ha crisi i que la diversitat d'idees enriqueix els partits. El més fort, però, encara no havia arribat.

La crisi, no s'ha d'oblidar, té diferents fronts oberts. Un n'és a l'àrea d'Ordenació del Territori, la més polèmica arran de les picabaralles que han enfrontat l'actual responsable, Fina Casals, exdirectora general d'Ordenació Turística en el Govern del Pacte de Progrés, i el PSM, un company de viatge que resulta cada cop més incòmode per a Barceló i el PSOE. La consellera ràpidament va fer saber a Barceló que no estava disposada a renunciar al seu càrrec per la pressió dels seus socis nacionalistes i fins i tot va insinuar a la presidenta que existia un grup mixt, una advertència que va obligar Barceló a ajornar, el passat dilluns 6 de setembre, la nova distribució d'àrees que tenia pensada.

El partit ja s'ha mogut, i mentrestant intenta convèncer els diputats Fèlix Fernández i María José Camps –afins a la línia de Carme Garcia Querol– de la necessitat de renunciar a l'acta de consellers per facilitar la remodelació del Consell i poder col·locar la interventora de l'Ajuntament d'Alaior, Catalina Florit, en el lloc de la vicepresidenta.

La solució de la crisi no es presenta fàcil per a Barceló, que s'ha vist obligada a obrir un procés accelerat de negociacions per tal de vèncer les resistències que s'ha trobat a casa. La pressió del PSM perquè Barceló tanqui d'una vegada la remodelació aquesta mateixa setmana afegeix un element més d'incertesa en la resolució de la crisi. De moment, l'únic que hi guanya amb tot això és el PP, que ja es frega les mans. La desfeta, al PSOE, pot sortir-li cara.

Carles Marquès